

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

Hebdomas VI. Post Trinitatem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

III. Myſterium Paſſionis & Crucis ſuæ, & finem eius vehementius inculcat, ſicut Moyses exaltauit ſerpentem in deſerto. ita exaltari oportet Filium hominis, ut omni, qui credit in ipſum, non pereat, ſed habeat vitam æternam, ut oſtendat Patri honorificentiffimam, ſibi gratiſſimam, nobiſque ſaluberrimam eſſe eius piam recordationem, affectuoſam applicationem, & ſeriam imitationem. Gratiſſimo, zelus Chriſtum crucifixum imitandi, eiufque merita ſibi applicandi.

VI.

De perfectæ ſpei præſtantia, conditioni-

VII.

bus, & fundamentis.

De Actibus ſpei perfectè eliciendis, & in-

6. Hebd.
poſt
Trinit.

citamentis.

I. Dominica VI. poſt Trinitatem.

De iuſtitia Phariſæorum. Matt. 5.

I. **N**iſi abundauerit iuſtitia veſtra plus quàm Scribarum & Phariſæorum, non intrabitis in regnum cælorum. Phariſæica iuſtitia ſeu perfectio in his deficiebat. 1. Non erat pura, quoad intentionem, quærebant enim illi in ea vanam

vanam gloriam. 2. Non erat solida, nam externis contenti interiora negligebant. 3. Non erat integra, quia quædam parui momenti superstitione obseruabant, maiora negligebant. 4. Carebat vero fundamento, gratia Christi, uitebantur enim proprijs meritis, non Christi. 5. Non erat exemplaris, docebant enim alios multa, quæ ipsi non faciebant, aliena peccata arguebant, sua defendebant. Caue ne tua perfectio in his similior sit Pharisæicæ, quam veræ & Euangelicæ, quæ pura esse debet, quoad intentionem; lata, quoad extensionem ad omnia eius obiecta, interna & externa, magna & parua; sublimis quoad intensiorem, seu eximia & exemplaris; longa seu constans: profunda, seu humilis, innixa, non suis, sed Christi meritis; & insatiabilis, quoad continuuum proficiendi desiderium. Feruor proficiendi in tali perfecta iustitia, & cauendi opposita vitia.

II. Perfectionis in noua lege requisitæ excellentiam explicat exemplo de non occidendo: *Antiquis dictum est: Non occides, qui autem occiderit, reus erit iudicio. Ego autem dico vobis, quia omnis, qui irascitur fratri suo, reus erit iudicio,*

Hh 7 decla-

declarans non solum externa peccata, sed etiam interna in noua lege poena digna censerentur. nec enim solum eum peccare mortaliter, qui occidit, sed etiam illum, qui irascitur fratri suo, ira ad occisionem aut graue eius damnumentum tendente, ac multo magis eum, qui verbo probroso eandem iram prodit, licet alius aliograuius peccet.

Quanta ergo sollicitudine mortificanda ira & impatientia, origo tantorumque peccatorum?

III. *Si offers munus tuum ad altare.*

Quanti Christus praecipit fraternae charitatis aestimat, ut diuino etiam cultui praefendum censeat! quam sollicitudinem ergo curandum, ut ea nunquam laedatur, aut laesa certe quamprimum: petitione veniae reparetur, idque potissimum ante sumptionem Venerabilis Sacramenti, per quod unum corpus sumus, qui de vno pane partecipamus? Zelus omnes defectus contra fraternam charitatem sedulo cauendi, & sollicitudinem quamprimum expiandi.

De Ioannis testimonio Christo baptizante, & martyrio. I. I.

Ioan. 3.

I. **C**Hristo Domino in Iudæa demorante cum discipulis & baptizante, cum discipuli Ioannis quærentur de maiore hominum ad baptismum Christi concursu: clarissimum iterum Christo Ioannes perhibuit testimonium, asserens, ipsum esse verum Messiam, verum Sponsum Ecclesiæ, de cælo venisse, super omnes esse, utpotè unigenitum filium Dei, cui pater omnia dederit in manus, ac proinde illum debere crescere, se autem minui. idque quanto gaudio & gloria Christi, & zelo eam latius propagandi, & suos discipulos omnes ad ipsum pertrahendi? ô quantum malum indiscreta æmulatio, & de aliorum in diuina gloria & salute animarum propaganda felici successu invidia! quam longè illa abest à veris Dei seruis, qui gaudent cum Ioanne & Apostolo Deum glorificari, siue per se, siue per alios, non quærentes suam, sed purè eius gloriam!

Fuga

Fuga inuidiæ , sincerus zelus gloriæ Dei.

II. Iesus ob inuidiam Pharisaorum Iudæam deserit, & in Galilæam redit: quàm paterno erga cæcos illos cauillatores commiserationis affectu? docens nos exemplo suo inuidiæ maleuolorum ex charitate cedendum, amputando & præcauendo omnes cauillandi occasiones. Mansuetudo, compassio erga maleuolos.

Matt. 14. III. Ioannes sub idem ferè tempus ab Herode , ob reprehensum eius adulterium , in carcerem coniectus, ac postea , eiusdem iussu, decollatus, sanguine suo testimonium de Christo perhibitum confirmauit , quanto gaudio ac martyrij desiderio ! quanto zelo gloriæ Christi ? congratulatio, zelus imitandi.

III. *De conuersione Samaritana.*
Ioan. 4.

I. Iesus cum è Iudæa in Galilæam rediret, transiens Samariam venit in ciuitatem Samariæ , quæ dicitur Sichar, vbi erat fons Iacob, super quem cum fatigatus ex itinere sederet.

ret, venit mulier haurire aquam. Quanta charitas Saluatoris amore nostri tot se laboribus ærumnisque vltro subijcientis? quanta benignitas boni pastoris tanta cum fatigatione & molestia ouem perditam requirentis! quam mira eius prouidentia tam inopinatas occasiones, & tam suauia media peccatores ad se pertrahendi adinuenientis! Gratiudo, amor.

II. Petit à Samaritana aquam terrestrem, illique proteruè recusanti offert aquam cœlestem. Magna erat Christi itineris labore & æstu meridiano fracti sitis corporalis; at maior sitis spiritualis eiusdem, salutem huius ouiculæ & reliquarum errabundarum tam auidè sitientis. Magna mulieris erat peruicacia & parcitas: at quanto maior Christi clementia & liberalitas? heu quod insipiens & ingratus peccator eum Samaritana hanc tantam Saluatoris dignationem non agnoscat, cordis sui ostium pulsanti occludat, & tam liberaliter oblatam gratiam respuat! Gratiudo, amor, liberalitas in diuino seruitio.

III. Vt vehementiori huius cœlestis aquæ desiderio eam inflammet, eius excellentiam explicat. 1. Quod hæc aqua

aqua

aqua cœlestis gratiæ firim animæ, non ad breue tempus, sed in perpetuum, & quidem tam perfectè extinguat, vt aliam non appetat, imò, vt omnia terrena fastidiat. 2. Quod fiat scaturigo in ipsa anima semper fluens & dona Spiritus sancti communicans, semperque ad proficiendum impellens,

Eccl. 24. iuxta illud: *Qui me bibunt adhuc sitient.* 3. Quod saliat in vitam æternam, seu desideria sursum tollat, æternumque in altera vita beata perseueret, nam illa sicut *charitas*

1. Cor. 13. *nunquam excidet.* O si penitus huius sanctificantis gratiæ, quæ est pignus vitæ æternæ, præstantiam prævideres, quanto inflammatioe affectu exclamares: Domine, da mihi hanc aquam! quanto feruore eandem quotidie nouis augere incrementis perfectus meritorios, maximè charitatis, adlaborares! Gratitude, feruor crescendi in gratia.

De eadem.

IV.

I. **C**hristus disponit sensim Mulierem ad aquam gratiæ participandam, inducendo eam ad peccatorum suorum agnitionem: *Vade, voca virum tuum*, mox que illa Christum ex detectione oculorum suorum delictorum, veluti Prophetam agnitum de loco adorationis interrogat, quam ipse plenius instruit de abrogandis breuicereimonijs & antiquis sacrificijs, & instituendo nouo incruento sacrificio, per antiqua illa præfigurato.

Simili modo quamuis animam peccatricem prius ad pœnitentiam extimulat, ac deinde paulatim ad perfectionem sectandam inuitat, idque quam suauiter & misericorditer? Amor, gratitudo, serua conuersio.

II. Cùm illa non satis verba Christi intellexisset, subdidissetque. *Scio, quia Messias venit, cùm ergò venerit ille, annuntiabit nobis omnia*, Christus expressè ipsum esse Messiam aperit: *Ego sum, qui loquor tecum*. Quantam benignitatem Iesus huic peccatrici pœni-

pœniti exhibuit. 1. Se tam aperte illi manifestando. 2. Mentem eius, ut statim crederet, illuminando. 3. Tanto feruore eam accendendo, ut relicta hydria Messia aduentum suis concubibus annuntiaret, idque tam efficaciter, ut multos eorum ad Christum pertraheret: Quoties tibi similem exhibuit, & porro exhibere paratus est, modò tantæ eius gratiæ non sis ingratus: Affectus ijdem.

III. Discipulis, qui iuerant emptum panes, redeuntibus & mirantibus, quod cum muliere loqueretur, & rogantibus: *Rabbi manduca*, dixit Iesus: *Ego cibum habeo manducare, quem vos nescitis: meus cibus est, ut faciam voluntatem eius, qui misit me, ut perficiam opus eius.* Quam cautè conuersandum illi, qui vestigia sequitur Christi, cui tam insolitum erat cum muliere loqui? quanto zelo sirienda illi gloria Dei, & animarum salus, ut sit illi instar cibi & potus? Cauta conuersatio, zelus gloriæ Dei & salutis animarum.

De initio predicationis Christi in
Galilea. Mat. 3.

V.

I. **V**eniens Iesus in Galilæam, relicta ciuitate Nazareth habitauit, in Capharnaum maritima in finibus Zabulon & Nephthali, & exinde cœpit prædicare & dicere: *Agite pœnitentiam: appropinquauit enim regnum cœlorum.* Quo zelo filius Dei ante Luciferum genitus in splendoribus sanctorum, radijs infinitæ sapientiæ & claritatis suæ illuminans & lætificans ciuitatem cœlestem, nunc deligere dignatur urbem terrestrem, ex qua diuinæ lucis suæ & Euangelicæ veritatis radios quaquauersum longè lateque diffundat? Quanto ardore implere conatur illud Isaïæ: *Terra Zabulon & terra Nephthali via maris trans Iordanem Galilea gentium: populus, qui sedebat in tenebris, vidit lucem magnam: & sedentibus in regione umbra mortis, lux orta est eis.* Quanto desiderio exoptat non tantum in hoc maritimo Emporio, sed per totum orbem terra marique æterni Patris gloriam propagare, hominesque vniuersos è tenebris in admirabile lumen veræ religionis

voca-

vocare? Zelus gloriæ Dei & salutis animarum,

II. *Et circuibat Iesus totam Galilæam docens in Synagogis eorum, & prædicans Euangelium regni, & sanans omnem languorem & omnem infirmitatem in populo. Quam feruens, indefessus, insatiabilis zelus Saluatoris non solum omnes Galilææ vrbes, oppida, vicos docendo, prædicando, ægros sanando perlustrantis, sed vniuersas insuper totius mundi regiones, vrbes, pagos & angulos, prædicando, benefaciendo, & sanando omnes oppressos à diabolo circumcurrere desiderantis, si æterno Patri id placuisset? Hunc zelum suspice, & factò secundum vires, desiderio longè supra vires æmulare.*

III. *Et abiit opinio eius in totam Syriam, & obtulerunt ei omnes malè habentes, & curauit eos. Et secuta sunt eum turba multa. Quantoperè exultarit Filius Dei præuidens in his à se curatis, & conuersis tantam gentium multitudinem ad veram fidem ac pietatem per suos Apostolos eorumque successores olim conuertendam, & diuinæ Maiestatis agnitionem cultumque per totum orbem propagandum: sicque*

sicque implendum illud sibi à Patre promissum, & per Isaiam prædictum : *Parum est, ut sis mihi servus ad suscitandas tribus Jacob, & facies Israel conuertendas. Ecce dedi te in lucem gentium, ut sis salus mea usque ad extremum terra. Affectus ijdem.* Isa. 49.

De Timoris Dei natura, conditio- nibus, & funda- mentis.	} 5. p. medit.	} 5. VI.
De actibus Timor- is Dei, & inci- tamenti.	} 6. p. medit.	} 6. VII.

7. Hebd. post Trinitatem. I.
Dominica VII. Post Trinitatem.
De septem Panibus. Marc. 8.

I. **C**Onuocatis discipulis ait Iesus : *Misereor super turbam, quia ecce iam triduo sustinent me, nec habent, quod manducent. & se dimisero eos ieiunos in domum suam, deficient in via.* Si misericors & miserator Dominus tam sollicitus est de auertenda fame corporali ab ijs, qui se triduo fuerant secuti: quanto sollicitior erit de propulsanda fame spiritali ab ijs, qui tota vita illi adhærere medullitus concupiscunt?